

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu VII Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSA w SO Krystyna Dereń-Szydłowska

Sędziowie: SSO Waława Macińska (ref.)

SSO Ryszard Kozłowski

Protokolant : Małgorzata Miodońska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. we Wrocławiu - na rozprawie

sprawy z powództwa K. L.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W.

o uchylenie kary porządkowej nagany

na skutek apelacji powoda K. L.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 października 2012 r. sygn. akt IVP 177/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Powód K. L. domagał się uchylenia kary nagany udzielonej mu przez stronę pozwaną Spółdzielnię Mieszkaniową (...) we W. w dniu 13 stycznia 2012r. oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda poniesionych kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 26 października 2012r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy Sąd Rejonowy ustalił, że do obowiązków powoda ostatnio zatrudnionego na stanowisku specjalisty d/s członkowskich i organizacyjnych należało m.in. prowadzenie sprawozdawczości statystycznej.

Powód zobowiązany był do sporządzenia i przekazania w terminie do 10 stycznia 2012r. sprawozdania GUS Z-05 które zostało przekazane do GUS w dniu 3 stycznia 2012r. i nie było dobrze sporządzone. Powód otrzymał od GUS informacje jak należy postępować w programie GUS-u oraz że nie ma żadnych konsekwencji w przypadku pomyłki. Wchodząc do programu po 3 stycznia 2012r. powód nie zauważył że nastąpi zmiana statusu sprawozdania Z-05 z „zatwierdzone” na „wypełnianie”, o czym nie poinformował przełożonego.

GUS emailem z dnia 11.01.2012r. poinformował stronę pozwaną, że nie wywiązała się z obowiązku przekazania w terminie tj. do 10 stycznia 2012r. sprawozdania Z-05 za IV kwartał 2011r.

Strona pozwana, po uprzednim wysłuchaniu powoda w dniu 13 stycznia 2012r. zgodnie z art. 109 § 2 kp nałożyła na powoda karę porządkową nagany – nie wywiązanie się z obowiązku przekazania w terminie do 10 stycznia 2012r. sprawozdania GUS Z-05 poprzez zmianę w dniu 4.01.2012r. statusu sprawozdania GUS Z-05 z „zatwierdzone” na „wypełniane”.

Sprawozdanie zostało w dniu 3 stycznia 2012r. zatwierdzone przez Prezesa Zarządu (...)(...).

Strona pozwana nie uwzględniła sprzeciwu powoda z dnia 18 stycznia 2012r. – odrzucając sprzeciw pismem z dnia 26 stycznia 2012r.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy uznał, że udzielenie powodowi kary nagany było merytorycznie uzasadnione i dokonane zostało z wymogami formalnymi przewidzianymi w art. 109 kp, po uprzednim wysłuchaniu powoda w dniu 13 stycznia 2012r. przed nałożeniem kary porządkowej – co uzasadniało oddalenie powództwa.

W apelacji od powyższego wyroku powód zarzucił naruszenie art. 233 kpc poprzez błędne przyjęcie, że pozwany przeprowadził z powodem rozmowę wyjaśniającą przed wręczeniem pisma o zastosowaniu kary porządkowej nagany, jak również naruszenie art. 233 kpc przez przekroczenie zasady granic swobodnej oceny dowodów.

Wskazując na powyższe podstawy apelacyjne powód domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i uchylecia kary porządkowej nagany ewentualnie uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji powoda jako nieuzasadnionej podnosząc, że nie nastąpiło naruszenie procedury poprzedzającej nałożenie kary a jej zastosowanie było merytorycznie uzasadnione.

Ponadto wniosła o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego w/g norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy przeprowadził stosowne postępowanie dowodowe, poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne znajdujące potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, które ocenił zgodnie z obowiązującymi zasadami, wskazał dowody na których się oparł, a nadto wyjaśnił podstawy prawne z przytoczeniem przepisów prawa.

Ustalenia faktyczne przeprowadzone przez Sąd I instancji nie tylko korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym ale także nie przekraczają granic swobodnej oceny dowodów, zgodnie z art. 233 kpc.

Ustalenia te oraz ich prawną ocenę Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własne.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut apelacyjny powoda dotyczący naruszenia art. 233 kpc przez błędne przyjęcie przez Sąd I instancji że przeprowadzono z powodem rozmowę wyjaśniającą przed zastosowaniem kary porządkowej.

Jak trafnie podniósł to Sąd Rejonowy w motywach swojego uzasadnienia pracodawca w nałożonej na powoda karze porządkowej z dnia 13 stycznia 2012r. (k. 5) powołując się na art. 108 § 1 kp i wysłuchaniu wyjaśnień powoda złożonych w dniu 13.01.2012r. zgodnie z art. 109 § 2 kp nałożył karę porządkową – karę nagany.

Nałożona kara dotyczyła nie wywiązania się z obowiązku przekazania w terminie do 10.01.2012r. sprawozdania GUS Z-05 poprzez zmianę w dniu 4.01.2012r. statusu sprawozdania Z-05 z „zatwierdzone” na „wypełniane” które

3.01.2012r. zostało zatwierdzone przez Prezesa Zarządu SM (...), a samowolna zmiana statusu sprawozdania oraz nie poinformowanie o tym fakcie przełożonego stanowiło ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. Nałożona na powoda kara nagany także w ocenie Sądu Okręgowego była merytorycznie uzasadniona.

W ocenie Sądu Okręgowego nie budzi wątpliwości fakt, że z powodem przeprowadzono rozmowę wyjaśniającą i powodowi znane były okoliczności wymierzenia kary nagany przed jej zastosowaniem.

Jak pozwana podkreśla, powód zarówno w korespondencji mailowej oraz udzielonych ustnie wyjaśnień, nie tylko nie potrafił wytłumaczyć swojego postępowania lecz także nie przyznał się do zmiany statusu.

W sprzeciwie od nałożonej kary upomnienia z dnia 18 stycznia 2012r. (k. 4) powód nie tylko nie zakwestionował braku wysłuchania ale wprost przeciwnie w pkt 8 podał „powyższe wyjaśnienia przedstawiłem w rozmowie w dniu 13 stycznia 2012 roku, które jednak Pan nie uwzględnił wymierzając mi karę”.

Ponadto w piśmie procesowym powoda z dnia 2.04.2012r. (k. 25) powód pisze że „już przed rozmową wyjaśniającą pozwany miał przygotowane pismo o zastosowaniu kary, a rozmowa miała spełniać jedynie wymogi formalne udzielenia kary nagany (art. 109 § 2 kp)”.

Strona pozwana także w emeilu z dnia 11 stycznia 2012r. (k. 27) skierowanym do powoda zwraca się o pisemne wyjaśnienia w dniu 12.01.2012r. przyczyn nie wywiązywania się z obowiązku sprawozdawczego GUS.

W świetle powyższych okoliczności jak również w oparciu o zeznania strony pozwanej M. H. Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, że powód był wysłuchany przed zastosowaniem kary nagany.

Z zeznań M. H. wynika, że powód był poproszony na rozmowę celem wyjaśnienia, przy czym był przy tym obecny członek zarządu L. S.. Powód początkowo nie przyznał się w ogóle, że cokolwiek zrobił, mówił, że nawet nie dotykał komputera, dopiero później przyznał że zmienił status sprawozdania, co jest niedopuszczalne gdyż zmiana statusu powoduje wycofanie sprawozdania z GUS-u.

Pozwany, jak wynika z całokształtu zebranego materiału dowodowego umożliwił powodowi złożenie wyjaśnień przed nałożeniem kary zgodnie z art. 109 § 2 kp.

Samowolna zmiana statusu sprawozdania do GUS do którego zobowiązany był powód w ramach obowiązków pracowniczych, która to zmiana spowodował niezrealizowanie obowiązku sprawozdawczego w terminie uzasadniała jak trafnie uznał Sąd Rejonowy zastosowanie kary nagany w oparciu o art. 108 kp.

W świetle powyższych wywodów apelacja jako nieuzasadniona stanowiąca w istocie polemikę z ustaleniami i rozstrzygnięciem Sądu I instancji podlegała oddaleniu na mocy art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach oparto o art. 98 § 1 kpc zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należącego stronie pozwanej, jako stronie wygrywającej proces Sąd ustalił na podstawie § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu. (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 z późn. zm.).